

enkelt ud på, at princippet om dobbelt strafbarhed fraviges i netop denne type sager. Norge har med virkning fra 1996 vedtaget en tilsvarende lov. Forslaget i Sverige blev til i et ønske om at efterleve FN's børnekonvention i videst muligt omfang. Børnekonventionens artikel 24, stk. 3, pålægger nationerne at tage alle effektive og passende initiativer til at afskaffe traditioner og ritualer, som er skadelige for børns helbred. Ligeledes har WHO i 1994 vedtaget en resolution, som fordømmer kvindelig omskæring, og som tilskynder medlemslandene til at gå aktivt ind for udryddelse af omskæring.

Dette lovforslag vil i lighed med den svenske lovgivning på området være et klart signal om, at børn

skal anerkendes med deres egen værdighed og individualitet. Dermed vil dette lovforslag ikke blot være en efterlevelse af børnekonventionens artikel 24, men en generel efterlevelse af de grundlæggende principper i børnekonventionen.

Et lignende lovforslag blev stillet i 1997 (L 65 1996-97), hvor det blev forkastet. Baggrunden for forkastelsen var manglende viden om problemets omfang, ikke mindst manglende viden om antallet af lande, hvor omskæring er tilladt. Denne viden er tilgængelig i dag, og da problemet har et ganske betydeligt omfang, er lovforslaget i dag mere relevant end nogen sinde.

Skriftlig fremsættelse

Jette Bergenholz Baurup (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af strafbarhed i forbindelse med omskæring af kvinder og piger i udlandet.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.